

Arkiv för: [November 2004](#)

2004-11-30

□ 14:41:56, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Som ett paket

Jag hade beställt att få paketet hemkört och fick snällt betala 80 kr för den tjänsten. Kom något paket? Nej, men en adresslapp om att leverans skulle ske hem till mig, i bostaden, och att "vi" ringer innan. Vilka vi? Någon vi har inte ringt och efter två veckor kom en påminnelse. Vi ringer innan leverans stod det också den här gången. Nu har det gått tre veckor. Jag kände att det var dags börja göra efterforskningar. Jag har inga missade samtal - varken hemma eller på jobbet. Och det är telefonnummer som jag tidigare uppgett och som utnyttjats vid hemkörning.

Jo, jag såg att mitt paket kommit men att det av någon anledning finns att hämta i min post-wannabe-butik. Att jag beställt hemleverans beror på att jag inte kan ta mig dit. Men vad gjorde paketet där? Visst, jag kunde väl gå och hämta det själv (stooooor uppföring från min sida) men jag anser att jag ska ha detta lilla paket direkt i handen här hemma eftersom jag betalt 80 kr för det.

Jag vände och vred på mitt adresskort. De där "vi" som skulle ringa hade inte lämnat något telefonnummer, så jag kunde inte ringa dem. Jag förmodar att det är postens brevbärare som det avses med "vi". Bara det att på adresskortet står där att det är företaget som skickat nämnda adresskort. Företaget där jag beställt min vara. Alltså ringde jag upp företaget.

"Det är många som ringer du... tjoflöjt... kan också faxes... fynda... skynda... tryck 1.... vänta...". Och så började det fruktansvärda. Pausmusik i telefonen. Dansbandsmusik. DANSBANDSMUSIK! Det var sista gången jag använde mig av det företaget.

Nej, de visste ingenting där om mitt paket. Dock var de vänliga nog att ge mig telefonnumret till posten. Fel telefonnummer, men ändå. Det var ju service.

Alltså slog jag fel nummer, men det gjorde ju absolut ingenting. Då dök nämligen Fröken Ur upp (hon, rösten alltså) och berättade att Telia visste minsann ett nytt nummer som jag inte kände till - och så fick jag det nya numret. Vänligt av Fröken Ur. Men hon sa aldrig vad klockan var?

Nåja. Jag kom till posten. De har ingen aning om vad som hänt, och de skiter väl fullständigt i det också, men lovade att jag skulle få mitt lilla paket i morgon.

Så mycket besvär som jag får ta itu med där någon annan dabbat sig. Nästa fredag kommer del 2 av mitt paket då allt inte fanns med i nuvarande paket. Ska jag börja efterforska redan?

 • [Ändra..](#)

2004-11-29

□ 23:53:37, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En stolt smurf

Som läkarsekreterare arbetar man ofta i vården men man är inte vårdpersonal. Vi går inte under de sjukvårdslagar som finns. Oavsett vad vi gör så är någon annan ytterst ansvarig.

Genom åren har jag förstått att det är väldigt suspekt att vara man och läkarsekreterare. Kombinationen gör att många undrar vad det är för fel på mig. Något fel måste där ju vara. En man som jobbar i ett kvinnodominerat yrke? Bög minst, pedofil troligt, förmodligen nekrofil också. Det är väl inte så konstigt att kvinnor blir läkarsekreterare. Något måste de ju göra mellan barnafödande. Jo, ungefär så här, om än något tillspetsat från min sida, ser min vardag ut vad gäller bemötande.

Men det är inte alltid man ifrågasätter rakt ut. Ibland lindar man in det, går omvägar och säger saker som. ”Varför blir du inte sjuksköterska, eller varför inte läkare?” Ett par saker förstår jag inte då. Vadå sjuksköterska eller läkare? Är mitt yrket ingenting värt bara för att 1 promille är män? Kan inte sjuksköterskor och läkare vara gay, pedofil och nekrofil samt en massa andra saker – bra som dåliga? Vad har privata omständigheter med en yrkesroll att göra?

Nåja. Ärligt så är jag intresserad av sjukvård. Det betyder inte att jag vill bli sjuksköterska eller läkare.

Parantes: Varför säger man ”sjuksköterska eller läkare”? Det är två väldigt vitt skilda yrken. Ungefär som jämföra gran och tall. Det är bara i barnvisor tallgrenar växer på granar. Slut parantes.

Inom sjukvården ser jag inte det som en karriärklättring att gå från läkarsekreterare till sjuksköterska eller läkare. Det enda gemensamma är arbetsplatsen och, förhoppningsvis, ett intresse för att delta i omvårdnaden av en patient – direkt eller indirekt. Mina utvecklingsmöjligheter är stora inom den yrkeskategori jag befinner mig i. Men föreslå mig inte byta yrke bara för att det är mer status i andra yrkestitlar.

Förresten tas jag redan för sjuksköterska eller läkare. Återigen är det de stereotypa vanföreställningarna som gör att många stoppar in mig i ett fack jag inte tillhör utifrån min könstillhörighet. Kanske också mina arbetskläder spelar in. Jag fick spam om att göra karriär inom hälsovården. Mannen på bilden har nog inte mycket med sjukvården att göra. Han är klädd som om han arbetade där, men det närmsta han kommit är förmodligen under kniven hos plastikkirurgen.

START A CAREER IN HEALTH CARE!

FIND THE RIGHT SCHOOL AND DEGREE FOR YOU!

12.9 MILLION JOBS AND GROWING!

**NATIONAL AVERAGE PERCENTAGE
CHANGE FOR CAREERS**

Year	Health Care (%)	All Careers (%)
2002	15	10
2004	18	11
2006	22	12
2008	28	13
2010	35	14
2012	45	15

**FASTEST GROWING INDUSTRY
IN THE COUNTRY!**

CLICK HERE

Här har vi också en man som inte har mycket med sjukvård att göra (jo, lite mer än han ovan åtminstone). Kläderna är de samma, men inga skönhetsoperationer. Och så har jag inte skolios, eller varför han står så konstigt ovan. Ännu en fördel. Jag vet vad skolios betyder. Ha! Men jag är nöjd. Förolämpa inte min yrkesstolthet genom att ifrågasätta mig som person.

(Men förolämpa gärna min blå pyjamas som gör att jag ser ut som en smurf på jobbet).

 • [Ändra..](#)

2004-11-28

□ 16:51:47, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Lag om alltings...

I dag har jag ingen migrän. Ändå vet jag inte om dagen är så mycket bättre jämfört med gårdagen. Först ännu en lång arbetsdag. Sedan kommer man hem. Kissen har spytt ner min datorstol. Adventsstjärnan skulle tändas. Glödlampan är trasig.

Hur gick nu den där lagen igen? Den där om alltings jävlighet? Jag finner den inte i [Rixlex](#). Jag vet att jag sett lagen i samband med Jantelagen, men inte heller den finner jag där.

 • [Ändra..](#)

2004-11-27

□ 22:44:05, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Ultimata egotrippen?

När jag besökte [e.tagge](#) såg jag hur man på [Dookyweb](#) kunde göra självporträtt. Naturligtvis kunde jag inte vara sämre.

Det här är knappast första gången jag är avbildad utan att vara fotograferad. Genom åren har jag också funnits i följande utföranden.

Egentecknad och färglagd i Paint:

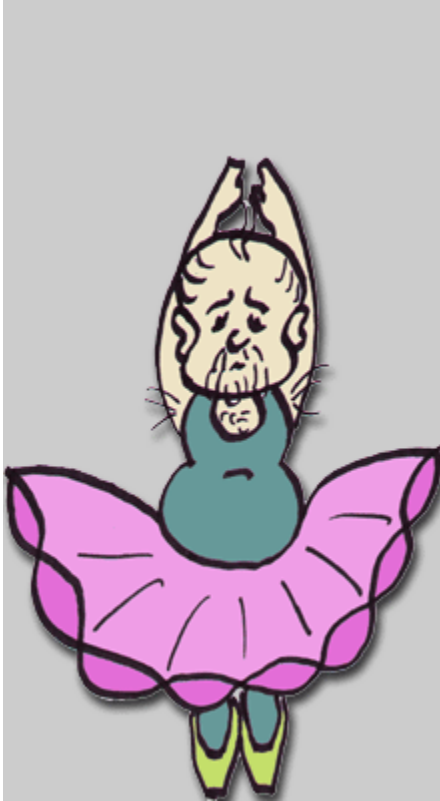
Inte så smickrande från [My virtual model](#):

Och så har jag klippt och klistrat i PhotoShop:

Följande tecknade jag för hand, skannade in och färglade i PhotoShop:

För ett år sedan blev jag en [South Park-figur](#):

Det här är ganska kul, men jag undrar vilken bild som stämmer bäst överens med verkligheten. Förmodligen ingen av dem.

Inget slår originalet.

  [Ändra..](#)

📅 16:51:59, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En vanlig lördag

Dagen började så fint. En gemytlig stämning på jobbet där vi i lugn och ro intog frukost. Vi berättade små historier om märkliga läkare. Tydligt tog min hitoria priset när jag berättade om doktorn som skulle diktera in i mikrofonen men som satt och pratade in i datormusen.

Sedan drog mörkret in och dagen fortsatte inte vara fin eller gemytlig. Det började med ögonflimmer. Välkända symtom. Då medicinen låg hemma fick jag ta det näst bästa: Treo och kaffe. Nej, det gick inte att stoppa. Vänstersidig huvudvärk. Kraftigt illamående. Migrän.

Färden hem var en pärs. Flärdtjänst innebär samåkning. I dag fick jag dela bil med en skrikande utvecklingsstörd kille som luktade bajs och där den personliga assistenten luktade cigaretttrök. När jag har migrän är jag väldigt känslig för ljud och dofter. Ett under att jag inte kräktes.

Hemkommen dök jag i sängen. Märkligt nog lyckades jag somna. Lika märkligt är att jag en halvtimme senare vaknar och upptäcker att alla migränsymtom är borta förutom en svag molande huvudvärk.

Hur trevlig har din lördag varit?

 • [Ändra..](#)

2004-11-26

□ 15:07:47, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Uthängda åt pöbeln

Jag känner en fruktansvärd olust när jag ser både misstänkta och dömda brottslingar namnges med för- och efternamn samt visas upp för pöbeln med foto, både i media och på nätet. Vad är syftet? Tidigare fanns det pressetiska regler som var mer eller mindre självpåtagna av media. Har allmänintresset för dessa uppgifter verkligen funnits så som [TV4](#) och kvällstidningarna påstått? Det var de som började namnge och visa foton.

Det finns främst tre synvinklar.

1. Misstänkt, gripen, anhållen, häktad. Någon hängs ut som inte är dömd för något brott. Lika illa när dömda visas upp. En dom innebär inte att någon är skyldig. Det är därför man kan överklaga en dom i olika instanser. Har vi inte en rättighet och skyldighet att skydda individen, familjen och offret så långt de tar möjligt?
2. Allmänheten (du och jag) har inget intresse av att veta vem som döljer sig bak pseudonymer som [Helénmannen](#), [Knutby-pastorn](#) och [Anna Lindhs mördare](#). På vilket sätt ändras våra liv genom det? Den här typen av skvaller gör att vi dömer innan den misstänkte ens fått en ärlig chans i domstol.
3. Paradoxalt nog så ger vi också dessa personerna stjärnstatus. Vi vänder ut och in på deras privatliv och media betalar stort för personliga intervjuer. Är man redan uthängd och dömd så har man inget att förlora. Vi ger människor offentligt utrymme som inte förtjänar det.

Det påminner om gamla tiders stupstock utanför kyrkporten. Kanske dessa personer är brottslingar som ingen nåd förtjänar, men det handlar om mer än så. Där finns ofta en släkt/familj också som får lida och som får stå till svars. Barn som får se någon av sina föräldrar på löpsedlarna. Nej, jag förstår inte ändamålet med att hänga ut personer hur kriminellt belastade de än månne vara eller hur stränga straff de än får. De flesta av oss känner ändå inte personerna i fråga. "Allmänheten i närområdet måste varnas." Verkligen? Via media? Den informationen får man ändå, om den nu är så viktig.

Med ovan i åtanke är jag också väldigt kritisk till att tidningarna nu diskuterar [om våldbenägna män som dömts för misshandel av kvinnor ska visas upp med namn och bild](#). "Det är bra att kvinnor får se vilka män de ska passa sig för." Jo, förvisso. Men hjälper det verkligen? Och återigen; om där finns barn i bilden. Är det rätt att peka ut dessa indirekt så här? Jag är väldigt tveksam.

Jag försöker inte skydda brottslingar genom min inställning. Det jag ifrågasätter är personlig integritet/skydd samt

de pressetiska reglerna. De som säger sig skriva webblogg borde också falla in under dessa regler och kontrolleras mycket hårdare. Tyvärr kan inte [Pressens opinionsnämnd](#) göra så mycket åt sidor på internet som är privata.

Pseudojournalistik både på webben och i vanlig media. Utan en tanke på konsekvenser.

 • [Ändra..](#)

2004-11-25

□ 19:09:50, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Om en vecka: World AIDS Day

En högst ovetenskaplig undersökning säger att 25 % av mina grannar anser det vara 1 advent i dag. Jag blir lika upprörd varje år när jag ser adventsljusstakar tända innan det är dags. Kanske är det lite småaktigt av mig då det inte är något viktigt, men ändå. Lika småaktigt är det väl då att jag blir lika upprörd när adventssakerna, inkl. allt annat som hör julen till, inte är borttaget till den 13 januari. Min småaktighet grundar sig på att jag avskyr allt som andas jul. Och i dag är jag sur över att all den fina snön regnat bort.

Något som däremot kan vara värt att säga, i motsats till ovan, är att det ikväll sänds en dokumentär på tvåan (kl. 20.30). [Ett positivt liv](#), om hiv. Den 1 december är det internationella aidsdagen och det är något jag brukar uppmärksamma här varje år. Nu blev det en vecka tidigare, men jag anser att detta är något som måste uppmärksammas mer. Någonstans har hiv och aids tagit över "skamrollen" efter cancer. Ändå är detta något som berör oss alla. Som dödsorsak är aids inte särskilt stor i Västvärlden men mänskligheten är mer utbredd än så, liksom sjukdomen. Vi lever i ett globalt samhälle där man inte kan peka ut särskilda riskgrupper som drabbas av hiv. Många ungdomar tror i dag att hiv är en sjukdom som går att bota. Vilket är en falsk föreställning. Om vi inte förstår riskerna - hur ska vi då kunna stoppa spridningen av hiv? [Fakta om hiv/aids](#).

RFSU har en [länksida](#) enbart om hiv/aids.

I dag kom dessutom en ny [larmrapport](#) om hur hiv i Sverige muterat och är motståndskraftigt mot de bromsmediciner som finns.

Mina tidigare texter 1 december kring World AIDS Day:
[1999](#), [2001](#) och [2003](#).

 • [Ändra..](#)

2004-11-24

□ 21:31:14, Kategorier: [Blogginlägg](#)

EKG-tolkning

Faller någon ihop ute på gatan i bröstsmärtor, hoppas jag att någon förbipasserande har en EKG-apparat med sig. I dag har jag lärt mig att tolka EKG-kurvor och kan säga om det är pågående hjärtinfarkt och var skadan sitter på hjärtat. Värdefulla kunskaper (lärotid: 20 minuter). Att jag sedan inte lärt mig HLR (hjärt- och lungräddning) är en annan historia. Personen med bröstsmärtor får ligga kvar på gatan efter att jag tolkat EKG. Kanske dessa mina nya kunskaper trots allt inte är så (praktiskt) värdefulla. Men jag tycker om onödigt vetande. Det finns ingen anledning för mig att tolka ett EKG då jag inte är medicinskt utbildad. Ändå var detta väldigt intressant och jag ångrar inte mina nyförvärvade kunskaper.

Snart ska jag gå fördjupningskursen genom personlig handledning. Jag vill veta mer. Kanske det är dags att gå HLR också? Jag har "missat" den utbildningen 24 gånger.

 • [Ändra..](#)

2004-11-23

□ 20:34:07, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Läkarsekreteraren utan en susning

Jag såg [Susning.nu:s definition av läkarsekreterare](#). Ja, jag hoppas verkligen att ingen tar det som en sanning. Jag skulle kunna komplettera betydelsen men hur länge skulle jag få behålla definitionen innan någon annan bestämde sig för att också min förklaring var fel? Nå, men följande stämmer absolut inte.

En person som sköter kontorsarbetet åt en medicinskt kunnig person med läkarexamen.
Läkarsekreteraren skriver journalanteckningar, bokar besökstider m.m.

- 1) Kontorsarbete: Tja, kanske på sätt och vis. Det är ett administrativt yrke.
- 2) Åt medicinskt kunnig person: Nej, vi har en egen identitet och jobbar inte ÅT medicinskt kunnig person.
- 3) Medicinskt kunnig person med läkarexamen: Mig veterligen så har t.ex. inte sjuksköterskor, psykologer, arbetsterapeuter eller sjukgymnaster läkarexamen trots att de är medicinskt kunniga och har legitimation.
- 4) Läkarsekreteraren skriver journalanteckningar: Ja, men det gör också andra personalkategorier även om vi oftast är de som ska/kan skriva läkaranteckningar.
- 5) Bokar besökstider: Betydligt oftare en kanslist eller sjuksköterska men även läkarsekreterare, ja.

Hur skulle min egen definition av en läkarsekreterare se ut? Ungefär så här kanske?

I Sverige finns cirka 30 000 läkarsekreterare varav cirka 30 är män.

Utbildningen har på relativt kort tid gått från "ickeexistens", till eftergymnasial utbildning på en termin, till två terminer, till Kvalificerad Yrkesutbildning på tre terminer och tvåårig högskoleutbildning. I utbildningen ingår ämnen som medicinsk terminologi, medicinsk engelska, svenska, ekonomi, anatomi- och sjukdomslära samt dokumentation. Stor del av utbildningen är lagd till perioder ute på arbetsplatserna.

Möjliga arbetsgivare är landsting/regioner med sjukhus och vårdcentraler, företagshälsovård, läkemedelsföretag, kommuner, försäkringskassor och inom försvaret.

Det som krävs av en läkarsekreterare är att han/hon är snabb, noggrann och serviceinriktad. Huvudarbetsuppgiften är journalskrivning åt främst läkare men detta varierar. Egentligen kan man säga att sekreteraren är samordnare administrativt mellan läkare, vårdpersonal, patienter, anhöriga och övriga samhällsmedborgare. Arbetet är självständigt och utvecklingsmöjligheterna stora. Numera ställs stora krav på dokumentation, teknisk utrustning, att lagar och regler följs, statistik, analys, uppföljning samt se till budget. Själv har jag också en utbildande funktion fränsett det jag redan nämnt. Mycket går också ut på att komplettera och åtgärda de kunskapsluckor som finns inom vården i dag där övrig personal inte behärskar administration samtidigt som de har kravet på sig att följa de lagar som finns.

Den tekniska frammarschen har redan i dag lett till att fler och fler läkarsekreterare försvinner med de arbetsuppgifter som tidigare var vanligast – journalskrivning. Yrket är i förändring men lär inte försvinna. Möjligtvis kan titeln i framtiden ändras. I dag vill många byta titel till vårdadministratör då det är mer beskrivande än läkarsekreterare. Den tiden då vi var enbart sekreterare åt en läkare är historia.

Läkarsekreteraren är en resurs som har ett serviceyrke där mångas önskemål och behov ska uppfyllas. Mitt eget

ledord är ”patienten i centrum”.

PS. Jo, jag är läkarsekreterare. Efter snart 13 år vill jag ha en mer rättvis beskrivning av mitt yrke.

 • [Ändra..](#)

2004-11-22

🕒 16:52:12, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Flärdtjänst

Under hela natten snöade det. När jag gick ut i morse hade det kommit cirka 2 cm blötsnö. Det var tillräckligt för att skapa [kaos i hela Göteborg](#). För det fortsatte att snöa. Sikten var dålig för bilisterna. De var ovana att köra på vinterväglag. Inga vägar var plogade.

Själv fick jag stå och frysa ute i snöyrans en dryg halvtimme innan flärdtjänsten behagade dyka upp. Flera gånger ringde jag flärdtjänsten för att efterlysa bilen. Automatiskt meddelande: "Just nu är det många som ringer..... Ring en annan gång". *suck*

Jag funderade på att gå in, men då kom bilen. Försenad med 26 minuter och då jag redan skulle ha varit på jobbet, inflexad och ombytt. Chauffören bad om ursäkt. För det första gick det inte att ta sig fram i trafiken som stod stilla. För det andra hade han kört till en helt annan adress. Där han hade fått springa runt och fälla upp bommar till innergårdar. Sedan hade han kommit på att han kört fel.

Ändå trodde jag aldrig att jag skulle komma till jobbet. Han förstod inte adressen han skulle köra till (mitt jobb - på ett sjukhus i Gbg). Jag försökte vara vägvisare men det var inte så lätt det heller. Hade jag inte avstyrat hade jag hamnat i 1) Torslanda, 2) Oljehamnen, 3) Frölunda, 4) Sisjön, 5) Flatås. Jag kom fram. Inte i tid, men fram.

Hur mycket snö har det kommit i dag? Jag har ingen som helst aning. Vid lunchtid började det ösregna istället.

Hemkommen är jag väldigt konfunderad. Jag lyssnade av min telefonsvarare. "Hej, det är från flärdtjänsten. Är du fortfarande hemma? (paus) Svara då. (paus) Hej då". Meddelandet inläst på morgonen när jag stod ute och väntade på den förbannade bilen.

Det har aldrig hänt att de ringt hem till mig. Klart jag fortfarande var hemma (stod ute) eftersom bilen aldrig kom. Hur skulle jag annars gjort? Var skulle jag annars vara? Och hur skulle jag kunna svara när de läste in ett meddelande på Telias telefonsvarserver? Åsch.

Nu är det vinter. Flärdtjänstföljetången drar igång igen.

 • [Ändra..](#)

2004-11-21

🕒 10:11:10, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Varför dagbok/webblogg, del 2

Dagbok. Webblogg. Dagliga anteckningar. Jag ser ingen skillnad eller konflikt i vad man kallar de texter som många väljer att publicera på nätet under olika namn. Oavsett vad man kallar det för så är det subjektiva uppfattningar som kan handla om allt från om man hade mjölk i morgonkaffet till USA:s politiska inblandning i

franska presidentens mördade älskarinna (obs – sistnämnda är ett påhittat exempel). Det som kan skilja är syftet. Varför skriver man, vilket är målet, vilken är målgruppen och vad skriver man om. Också det är ointressant. Det enda jag med säkerhet kan säga är att en blogg har tekniska fördelar men som inte skiljer sig innehållsmässigt från det som kallas dagbok. Ändå finns där de som påstår motsatsen.

Det jag protesterar mot, med ovan resonemang som min subjektiva sanning (ser ni – ingen kan få rätt då allt är subjektivt), är att vissa anser det vara finare att skriva ”blogg”. Då sätter man likhetstecken med att blogg skulle vara samhällskritiska, ta upp sådant som allmänna medier inte skriver nämnvärt om, undersökande journalistik (trots att man bara misstolkar någon annans fanatikers blogg vars syften inte är kända), objektiva (ha!), ingå i en sfär av andra intetsägande pseudojournalister samt ha många läsare där debatten i kommentarerna går ut på att dunka varandra i ryggen (bildligt talat).

Jo, jag är upprörd när man pratat om ”äkta” bloggare när det i själva verket handlar om tråkiga och opersonliga anteckningar där man framför subjektiva åsikter som man tror ska vara samhällsnyttiga. Av den anledningen vill jag inte se politiker eller kändisar som bloggare. Det skulle inte tillföra något mer än en falsk föreställning om att vi får lära känna kända personers innersta. Jag säger det igen. Subjektivt. Nej, då föredrar jag hellre mångfacetterade tidningsmedier som någorlunda objektivt beskriver kända personers/politikers faktiska förhållanden.

Skriver jag blogg? Nja. Jo, det gör jag väl men inte så som jag ovan beskrivit bloggar. Jag använder mig av publiceringsverktyget blogg. Jag ”pingar” för att visa trogna läsare att jag uppdaterat. Jag skriver subjektiva åsikter. Men jag försöker inte framställa mig som undersökande pseudojournalist där jag skalat bort det personliga eller privata som är jag i mina texter. Jag försöker heller inte vara smal som skribent. Jag blandar innehåll och skrivsätt. Av den anledningen kallar jag inte sidan för varken dagbok eller blogg. Från allra första början kallade jag sidan för ”typ dagbok” och senare ”typ blogg”. Det där ”typ” speglade redan då min olust över att klart definiera vad jag skriver, vad det ska kallas för.

Märkligt. De som säger sig skriva ”äkta” bloggar är enormt tråkiga. De i Sverige mest kända kommer jag aldrig att länka till p.g.a. det. Deras syften är inte klara och med det är de också enbart... tråkiga.

PS. Hur kul är min egen sida då? Om andra är tråkiga? Nå, men mitt syfte med att skriva är att hålla upp en spegel mot mig själv för att få ett vardagligt perspektiv på om vad jag är med om, hur jag reagerar och vad jag gör. Egenterapi.

 • [Ändra..](#)

2004-11-20

□ 23:31:56, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Test x 2, del 2

Jag härmar [Jerry](#) ännu en gång.

[What number are you?](#)

You are the peacemaker – 9

You are emotionally stable and willing to find common ground with others.

Your friends and family often look to you to be the mediator when there is conflict.

You are easy going and accepting. You take things as they come.

Avoding conflict at all costs, you're content when things are calm.

[What political persuasion are you?](#)

You Are a New School Democrat

You like partying and politics - and are likely to be young and affluent.

You're less religious, traditional, and uptight than most Democrats.

Smoking pot, homosexuality, and gambling are all okay in your book.

You prefer that the government help people take care of themselves.

 • [Ändra..](#)

🕒 22:01:06, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Test x 2

Härmar [Jerry](#).

[What planet are you from?](#)

You are from Uranus!

You shine with brilliant creativity, and you're more than a little eccentric.

You love everything unusual and shocking. You're one far-out chick or dude.

Anything unconventional excites you - and you have genius potential.

Just don't let your rebel side get the best of you, or else you'll alienate everyone.

Your original thinking and funky attitude is all you need to be you.

När jag ändå var där... [What kind of blogger are you?](#)

You are a life blogger!

Your blog is the story of your life - a living diary.

If it happens, you blog it. And make it as entertaining as possible.

 • [Ändra..](#)

🕒 18:30:03, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Varför dagbok/webblogg, del 1

Ibland känns det som om jag förlorar perspektivet. Till varför jag skriver dagbok/blogg. Jo, jag anser att dagbok och webblogg är samma sak. Det som skiljer är sättet att tekniskt presentera sina dagliga anteckningar. Nå, men det är vid sådana här tillfällen jag försöker dra mig till minnes varför jag en gång började skriva. Det har snart gått sex år.

Den 26 september 1999

Sedan jag började skriva dagbok i februari har jag undrat över min definition av dagbok. Ofta skriver jag bara tankar som inte har med dagens händelser att göra, utan jag spånar fritt. Väldigt befriande! Och bra terapi... Ibland undrar jag vad jag hade gjort om jag inte haft min hemsida då jag fick ms.

Det som fick mig att skriva dagbok var egentligen två saker. För det första var det en utfyllnad av en hemsida som i övrigt saknade innehåll. För det andra skrev jag för en tjej på mitt dåvarande jobb. Det var något internt oss emellan.

Varför hemsidan och dagboken alls kom till:

Den 13 maj 2000

Way back... way back in time... 1996 tror jag det var, så skaffade jag Internet. Gud, så tråkigt det var. Inget kul alls tyckte jag. Hittade i stort sett bara företagsajter och mycket intetsägande hemsidor. Jag uthärdade i några år och kände att jag också ville ha en hemsida, trots allt. Så jag lärde mig lite webbdesign men kunde inte komma på vad jag skulle ha på hemsidan. Då slog ödet till och satte ms på mig, vilket gjorde att jag blev sjukskriven ganska omgående. Frustration! Sysslolös! Surf, surf, surf! Hittade EvaP och blev inspirerad när jag läste hennes dagbok. Plötsligt visste jag hur min hemsida skulle se ut och jag hade något att slå ihjäl tiden med. End of story?

Nja, nästan. Jag hittade till [Dagbok på nätet](#) och upptäckte att ganska många skrev dagbok. Plötsligt hade jag en anledning till att fortsätta surfa. Nyfikenhet är en bra drivkraft. I dagsläget följer jag runt 40 dagböcker och skriver cirka 3-5 olika dagböcker själv! (hehe) Jag tycker inte att man hänger ut sig själv på nätet. Åtminstone inte till 100 procent. Jag väljer själv vad jag delar med mig av. Dock har jag inställningen att vara så ärlig som möjligt, vilket brukar straffa sig. Andra har svårt att ta en dagbok för vad det är - en dagbok. Jag skriver bara om min dag, hur den varit fysiskt och känslomässigt. Precis som alla andra som skriver dagbok på nätet. Fördelarna är att man lär känna sig själv och andra, att man får respons, att det förs en dialog. Jag tror att jag lärt mig mycket av att läsa om andras situation. På samma sätt hoppas jag att jag också kan tillföra något. Kanske jag lyckas ta död på fördomar om kroniskt sjuka med MS? Det är ett av mina mål. Men mycket är det också en ventil för min frustration. Jag gillar inte gnäll eller klagomål. Fast här i min egen dagbok tycker jag det är okej. Just för att det är en dagbok. *ler*

Varför fortsätter man skriva en dagbok på nätet? Jag vet inte. Den frågan ställer jag mig varje dag. Jag återkommer när jag har ett bra svar. Helt klart har responsen via mejl, icq och Gästbok stor betydelse. Och alla nätvänner jag fått...

Några månader senare lade jag ner dagboken under tre månader. Självkursen gjorde att jag inte visste hur jag skulle balansera utan att göra övertramp. Där hade varit så många klagomål på mig på nätet och samtidigt hände så mycket i mitt liv att jag behövde skärma av och behålla lite för mig själv.

Den 12 februari 2001

I'm back... so what? ;-) Också Guds son återuppstod efter en tid. Jag tog bara lite längre tid på mig. Min dagbok har alltså väckts till liv igen. Två anledningar finns till det. 1) För att roa. 2) För att oroa. Bwahahaha! Nej, men allvarligt - det är rent ut sagt skitkul att skriva dagbok på nätet och jag behövde pausen.

Ändå hade jag under min frånvaro inte kunnat låta bli att skriva dagbok.

En mailreload har varit igång som resulterat i att en liten tapper skara på 43 läsare fått cirka 80 mail där jag... skrivit dagbok? Där har inte självkursen varit lika hård.

Som jag skrev ovan så fick jag utstå mycket på nätet bara genom att skriva en dagbok.

Den 28 mars 2001

Jag brukar framhålla att den negativa aspekten med att ha hemsida och dagbok på nätet, är att man blir påhoppad, ifrågasatt, idiotförklarad av både sådana man känner och inte känner. Om man nu inte gillar eller uppskattar något hos en annan - varför lägga energi på att framföra de synpunkterna? Vad vill man ha fram? Är det inte patetiskt att klaga på mig som person om man inte gillar mig? Är det inte lika patetiskt att klaga över att jag har en hemsida och skriver dagbok? Vore det inte mer konstruktivt att lägga denna energi, om man nu måste klaga, på att skriva till sina politiker vad gäller omsorg, vård och skola? Varför skriva ett mejl eller gästboksinlägg till "lilla" obetydliga jag? Oftast brukar samma människor som klagar här, klaga över just detta med omsorg, vård och skola utan att få tummarna loss. Inte ens till lokaltidningen orkar man skriva, men här orkar man?

Den 29 april 2001

Jag förstår att många slutar skriva dagbok på nätet. Själv har jag funderat på det i två år, men är hjälplöst fast i träsket. Det finns några riktlinjer man får dra upp, även kallat självzensur. Jag får inte skriva alltför uppenbart om mitt arbete, vart det är någonstans. Jag får inte skriva saker som min familj kan bli lidande av. Jag får inte skriva om personer utan deras tillåtelse. Det är en balansgång och ibland bryter jag mot den mer eller mindre medvetet. Till exempel får man inte ens länka till någon annan utan dennes godkännande, men någon hejd på dumheter får det ändå vara.

Jag tycker det är mycket trist att se "gamla" nätdagböcker försvinna och istället se "hemlisar" dyka upp, även om det i mångt och mycket är samma personer. Där syns paradoxen tydligt. Man *vill* skriva men *känner* att man inte kan. Självzensuren är ibland kanske onödigt hård? Hur det än är så står man väl ändå för vad man skriver? Om det så mosar några tår i framfarten.

Märks det att jag är ambivalent? Vänta då bara. Fortsättning följer.

 • [Ändra..](#)

2004-11-19

□ 18:32:54, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fredagsfyran v. 47/2004

Tema: Paranormala

1. Tror du på ett liv efter detta?

Nej, men jag tror på en fortsatt existens och medvetande. Så som vi definierar liv vill jag inte sträcka mig till att säga "liv efter detta".

2. Har du själv varit med om något du inte kan förklara med förnuftet?

Känslor kan inte heller förklaras med förnuft. Likheten är stor. Jag upplever mycket med hjälp av känslor och andra sinnesintryck, sådant som kan anses vara paranormalt.

3. Anser du att parapsykologi tillhör en gren av den vetenskapliga sfären?

Mer eller mindre. Vetenskapligt godtagbara bevis finns inte men lär komma.

4. Universum - är det oändligt? Vad är din tro?

Bara för att man inte sett slutet betyder det inte att där inte finns ett slut. Frågan är istället om vårt kända universum övergår i någon annan form än rymd. Hur kan detta egentligen vara vetenskap - om universum? Mycket handlar om sannolikheter utan facit.

 • [Ändra..](#)

2004-11-18

□ 12:00:51, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Delvis obefogad kritik kring självmord

Under tiden som jag står i köket och kokar potatis till mos som jag ska ha till lunch och samtidigt som snön viner utanför fönstret, funderar jag kring förmiddagens dödsbesked. Jag har sett kritiska röster på nätet, både i [media](#) och i webblogger, om hur ett självmord kan inträffa på en psykiatrisk avdelning. Till viss del kan jag förstå kritiken, men samtidigt inte. Den som vill ta sitt liv gör det. Det går inte att förhindra, möjligtvis försvåra. Jag kan förstå att man tycker att detta är något meningslöst som inträffat och därför vill hitta någon att lägga skulden på. De kritiska rösterna är också väldigt snabba med att döma. Trots det finns inga fakta kring omständigheterna, mer än en depression. Eftersom sekretess råder lär vi aldrig få veta exakt vad som hände. Räcker det inte att det är tragiskt? Kan vi inte lämna det vid det? Av hänsyn?

Det jag också förvånas över är skrivierna om att man inte kan förstå hur någon kan vara deprimerad och ta sitt liv när det till synes finns så mycket att glädjas åt. De som säger det vet inte hur det är att vara deprimerad. Tungsinnet som tar över allt, ger ett tunnelseende, känslorna som gräver svarta hål inåt. Omvärlden har i ett sådant läge ingen betydelse. Visst, hjälp finns att få. Men ibland går det inte att stoppa någon som valt att inte leva vidare.

Dystert. Ändå ska jag nu återgå till lunchen. Ute skiner plötsligt solen.

 • [Ändra..](#)

2004-11-17

□ 11:47:15, Kategorier: [Blogginlägg](#)

För mycket

Ibland blir det för mycket. Av den anledningen tog jag semester i går, har "vanlig" fridag i dag och tar flexdag i morgon. Energilös, depressiv och gråt mild. Vad det är som blev för mycket vet jag inte riktigt. Hösten, kanske? Jag är fortfarande dubbelarbetande, har hand om studenter, har slutat snusa och gått på rökavvänjningsgrupp, slagits mot flärdtjänst och hämdtjänst samt gått på sjukgymnastik två gånger i veckan.

I dag var jag för sista gången hos sjukgymnasten. Det har hunnit bli 34 gånger på fem månader. På grund av allt kaos jag har omkring mig så gör jag nu ett uppehåll på tre månader innan en ny period hos sjukgymnast. Våren bli förhoppningsvis lugnare. Bara kommande dagar är lugna så...

 • [Ändra..](#)

2004-11-16

□ 16:47:34, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Peter tog livet av Gwen

Jag är chockad över Aftonbladets nyhet om att [Spindelmannen orsakade Gwen Stacy's död](#). I alla år har jag trott att hon dog av chocken av att ha kastats ut från Washington Bridge av Gröna Trollet. Precis innan hon slog i mark/vatten lyckades vår kvartersspidde rädda henne med sitt spindelnät. Men det var inte chocken som orsakade hennes död - hon bröt nacken av att spindelnätet hindrade henne så tvärt i fallet.

Som jag nämnt tidigare så liknar inte serietidningen långfilmerna. I första filmen med Spindelmannen byttes Gwen ut mot Mary Jane som fick uppleva fallet. Skillnaden var att hon överlevde.

I serietidningarnas värld var det bra att Gwen försvann. Hon var inte särskilt kul. I motsats till MJ som också senare gifte sig med Spindelmannen. Men filmerna har glömt ännu en flickvän till Spindelmannen - Black cat. Det trevliga med Black cat var att hon älskade Spindelmannen och avskydde mesen Peter Parker. Jo, hon visste att det var samma person. Mitt såpainses kommer från serietidningar.

Nej, jag måste sluta veckla in mig i det här. Jag har läst och följt 40 år med Spindelmannen och andra Marvel-karaktärer (Hulk, X-Men, o.s.v.) och där är så mycket att berätta. Som jag tycker är kul och intressant. Nörd. För andra är det ju inte...

 • [Ändra..](#)

2004-11-15

□ 20:28:22, Kategorier: [Blogginlägg](#)

[P1 söker dagboksskribenter på nätet under 18 år](#)

Radions P1 söker, mer eller mindre akut, dagboksskribenter som skriver på nätet och som är under 18 år. Fördelen är också om man bor i Västsverige. Det här uppropet såg jag på [Succé](#) och tänkte: "Under 18 år? De är lättträknade här". Kanske någon ser detta som har åldern inne eller som känner någon som känner någon o.s.v. En information att sprida. Säger jag som har god erfarenhet av att ha intervjuats i radion angående min eminenta *host* dagbok/blogg/whatever. Än är intresset kring nätdagboken inte dött.

 • [Ändra..](#)

2004-11-14

□ 12:37:16, Kategorier: [Blogginlägg](#)

55 dagar senare

55 snusfria dagar. En baggis. Men jag kan fortfarande dagligen sakna smaken av snus. Det är minnet som saknar, begäret är borta.

 • [Ändra..](#)

2004-11-13

□ 17:19:29, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Produktnamnet Jonas

Mitt namn - Jonas, för er som glömt - dyker upp i de mest oväntade sammanhang. Som namn för olika produkter. Jag har redan sett grillen Jonas och diskproppen Jonas. Nu har jag också sett dildon Jonas. Och ~~ja~~ dildon är svart. Den stora skymfen är dock att dildon Jonas bara är 13 cm lång. Minst på marknaden?

 • [Ändra..](#)

2004-11-12

□ 18:19:28, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Mordhot

På grund av sjukdom och ledighet fick jag i dag jobba för två. Lite löjligt att då i sammanhanget neka [Tintelin](#) komma tillbaka. Jobb finns men inga tjänster då det är anställningsstopp. Jag hade så väl i dag behövt lite stöttning. Men det var kul att få prata med Tintelin för första gången sedan hon kom tillbaka efter ett år i Australien. (Memo till mig själv - det är dags att ändra på Tintelins hemsida). Jag hoppas hon får ett jobb och hamnar i Göteborg. Arvika känns lika löjligt att bo i som Stockholm. (Sistnämnda en känga riktad åt bestämt håll).

Jag är en linslus. Det vet alla. Nu är det dags igen. I kommande nummer av personaltidningen ska jag vara med i egenskap av exsnusare. Intervju och bild.

Nu sa jag något märkligt igen i eftermiddags på jobbet.

- Du ser trött ut. Åk hem och ta dig en grogg nu när det är fredag, sa en arbetskamrat.
- Jag har ingen sprit hemma. Jag får göra det nästbästa - köra in ansiktet i kattarslet.

Vilka blickar jag får?! Naturligtvis menade jag med "kattarslet" inte att jag skulle stoppa in mitt ansikte i misses bak. Kattarslet är bara ett smeknamn, ungefär som Jontas. Nej, det var misses mjuka päls jag såg som något att längta hem till. Mjuk, gosig, fin.

Ännu en händelse på jobbet var att jag uttryckte ett mordhot. Det kanske jag inte ska orda så mycket om, men vissa spelar harpa på mina nerver och då lever de farligt. Trots allt är jag beväpnad med en trubbig krycka och en vass tunga.

Och så väckte jag reaktioner när jag högt utbrast på jobbet:
- Näää, nu tänker jag arbetsvägra! Nu får det vara nog!

Arbetsdagen var slut och jag skulle gå hem. Och hem gick jag. Till kattarslet och utan att ha mördat någon på jobbet - varken fysisk eller verbalt.

 • [Ändra..](#)

2004-11-11

□ 21:20:47, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Kort

Det finns inget att rapportera om. Jobbet sliter. Sjukgymnastiken blev att vända i dörren (inställt). Ett kort besök hos [r2](#). Flärdtjänsten hem krockade. En vanlig dag med andra ord.

Jo, förresten. En fundering. Visst är det märkligt att jag alltid är så pass frisk att jag kan arbeta och därmed får ersätta alla andra som får lite snuva?

 • [Ändra..](#)

2004-11-10

□ 18:56:22, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Lite mejl

I dag har jag haft det stora nöjet att sortera bland mina e-postadresser. Fem av dem har jag nu raderat helt. Drygt 1 500 spammejl raderade jag i dag innan jag insåg att det lättaste var att ta bort de adresser som är mest utsatta. Så nu har jag inte så många mejladresser man kan nå mig via. Bara 25 st närmare bestämt. Jo, jag har kontrollräknat. Mitt webbhotell har automatiskt skapat 12 av adresserna. Resten är av mer privat natur där syfte anger mejladress. En i jobbet. En för [Succé](#). En som spammejladdress. Och så vidare.

Löjligt. Så många mejladresser och jag får inte ens ett privat mejl per dag. Totalt. Bland 25 mejladresser.

 • [Ändra..](#)

2004-11-09

□ 14:25:07, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Amma till halva priset

Finns ammor fortfarande som en egen yrkeskategori? Vad tar en amma egentligen i fullpris? Jag började undra efter att ha sett följande reklamtext i morgontidningen:

Kläder för kvinnor som ammar till halva priset!

Varför bara kläder till kvinnor som ammar till halva priset? Ska de andra gå nakna?

På tal om det. Annonsen hade en bild. En tecknad bild av en naken kvinna som står och håller om sin väldigt gravida mage. Ammar kvinnor före förlossning? Vad hade bilden med texten att göra? Logiken är dold för mig. Handlar detta om något typisk kvinnligt som jag inte förstår mig på?

Undrar om reklamtexten var med syftningsfel. Kanske där skulle stått "Kläder till halva priset för ammande kvinnor"? Nä... så enkelt kan det inte vara. Måste vara ett feministmysterium.

 • [Ändra..](#)

2004-11-08

□ 22:11:02, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Mest trött

Jag skulle behöva gull. Det är lite depressivt.

 • [Ändra..](#)

2004-11-07

□ 20:50:05, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En tyken dag på jobbet

Tyken är ett ord jag inte riktigt förstår (svåröversatt) och som förekommer i göteborgskan. Hur som helst så lär jag vara det. Tyken. Exempel:

På jobbet hjälpte jag i dag en arbetskamrat att komma på namn åt två hankatter som flyttat hem till henne. Felix och Findus.

Jag (lite surt): - Kommer en tredje katt få den heta Dafgård.

På jobbet kommenterade jag frukosten.

Jag: - God mannagrynsgröt. Det kan inte ha varit du *censur* som gjort den? (Senast *censur* gjorde frukost på jobbet brändes gröten och var oätlig).

Sköterska: - Vad betyder fem. pop.?

Jag: - Det vet väl alla? Femoralis poplitea.

Sköterska (ynkligt): - Men jag har ju inte varit lika länge i gemet som du...

På jobbet skulle vi påkalla uppmärksamhet.

- Busvissla!

Jag: - Jag vet inte hur man gör - har aldrig gjort det.

- Du stoppar två fingrar i munnen.

Jag: - Skulle jag busvissla eller spy?

Tydligen är jag inte bara tyken...

Doktorn: - Åh, är det du som jobbar hela dagen i dag?

Jag: - Ja, vem annars? Jag bor ju på stället.

Doktorn: - Det är till att vara bitter i dag?

En inte alltför händelserik dag på arbetet. Det är då mitt rätta jag tittar fram.

 • [Ändra..](#)

2004-11-06

□ 19:15:22, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Mera färdtjänst

Så här skrev jag den 31 oktober i år:

Hur ser vårt rättssamhälle ut när de som behöver färdtjänst inte får det utan kamp? Det största problemet är att det inte finns en tillsynsmyndighet för färdtjänst samt att varje enskild kommun själv får bestämma vilka regler som ska gälla för beviljandet av denna enda möjlighet för handikappade att röra sig fritt utanför bostaden.

Färdtjänst i media

Här är också länk till mina erfarenheter kring [färdtjänst](#).

Lag om färdtjänst:

”Varje kommun ansvarar, såvitt gäller kommuninvånarna, för att färdtjänst anordnas inom kommunen...”.

Tillstånd: ” Tillstånd till färdtjänst meddelas för viss tid eller tills vidare. Tillstånd får i skälig omfattning förenas med föreskrifter om vilket färd sätt som får användas, hur många resor tillståndet omfattar och inom vilket område resor får göras. Om det finns särskilda skäl får tillståndet även i övrigt förenas med villkor.”.

Avgift: ” Är en kommun tillståndsgivare, bestäms grunderna för avgifterna av kommunen.”.

Visst var det magert? Vad lagen egentligen säger är att varje enskild kommun får själv bestämma över hur de organiserar färdtjänsten, själva avgör vilka som anses vara handikappade, hur resorna ska administreras och vilka avgifter som ska gälla resenären. Det finns ingenting som heter enhetlig färdtjänst här i landet. Dessutom ser ansökningsblanketterna och ansökningskriterierna olika ut. Ibland kallar en tjänsteman in den som gjort ansökan för att med egna ögon bedöma graden av handikapp. Att där sedan finns ett underlag som en läkare intygat om har ingen betydelse.

”När 81-åriga M R skulle få sin taxifärdtjänst rutinemässigt omprövad åkte hon till Trafikövervakningscentralen i Malmö och gick med sin rollator från entrén till handläggarens rum. Den 50 meter långa promenaden visade sig bli ödesdiger. Handläggaren ansåg att den gamla damen gick så bra att hon inte behöver någon färdtjänst”

Sydsvenskan: Gick 50 meter – miste färdtjänsten.

Ser ni konsekvenserna? När jag själv ansökte om färdtjänst första gången 1999 fick jag av kuratorn inför besöket med handläggaren förslaget att se extra lidande ut, gå lite sämre än normalt och verkligen se behovande ut. Det skulle vara enda grunden till att få färdtjänst. Sjukdom, handikapp, symtom, läkarintyg och besvär i sig skulle inte tas in i bedömningen. Nu fejkade jag ingenting – har aldrig gjort det heller – för jag fick färdtjänst ändå. Lyckligtvis? Eller hur man nu ska se på det.

Okej. Men om jag nu ser till de regler för färdtjänst som Malmö har, med tanke på ovan. 81-åringen gick med rollator. [Malmö](#): ”Personer som har ett varaktigt behov i mer än sex månader, har väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand eller att resa med allmänna kommunikationsmedel, kan efter behovsprövning beviljas färdtjänst.”. Ryck bort rollatorn och hon får ännu svårare att förflytta sig på egen hand. Nej, men det som gör det hela lite värre är att man själv utökat kravet. ”Som komplement till lagen har kommunen utfärdat riktlinjer och regler för färdtjänsten. [...] Det är inte enbart en persons funktionshinder som avgör om rätt till färdtjänst föreligger, utan också vilka möjligheter han eller hon har att använda allmänna kommunikationsmedel.”. Hur kan en tjänsteman på kommunen avgöra om 81-åringen kan åka kollektivt enbart genom att hon gick 50 meter med en rollator?! Men detta har man rätt att göra enligt lagen. Låt mig citera igen: "Om det finns särskilda skäl får tillståndet även i övrigt förenas med villkor." Det är precis vad kommunerna gör. De som får utfärda/utföra färdtjänst enligt lagen är kommunens trafikhuvudman. Ofta ansvarar man också för en länstrafik, d.v.s. kollektivtrafiken. Eftersom färdtjänst kostar pengar för kommunerna försöker man komma undan dessa höga kostnader. Det gör man genom att hänvisa till den kollektivtrafik de redan bedriver. Men hade det inte varit så att man åkt kollektivt redan och utan att lämna in ansökan om färdtjänst?

Det som då kan uppfattas som svinigt är hur ansvariga politiker och tjänstemän utnyttjar färdtjänsten. Av någon anledning får de lov att nyttja färdtjänst utan handikapp. Aftonbladet: [Landstingstoppar har gräddfil till färdtjänsttaxi](#). "Samtidigt som pensionärer ibland får vänta länge på sina transporter och ofta tvingas samåka kan politiker och tjänstemän i Stockholms läns landsting använda en gräddfil för att få sin taxi via - färdtjänstväxeln." Artikeln är från 2001 och i tv försvarade politikerna det hela med: "Vi hinner inte åka kollektivt mellan våra möten".

Det är inte bara i Stockholm detta missbruk förekommer. Låt mig citera min dagbok:

2003-04-22

Jag måste få återge ett citat från motionen till kommunfullmäktige som också återfanns i dagens GP: "Funktionshinder är inte människor med särskilda behov, utan människor med alldeles vanliga behov som behöver tillgodoseas med särskilda medel".

Jag kunde inte sagt det bättre. Frågan är då varför dessa särskilda medel ges till icke funktionshinderade och icke Flärdtjänstberättigade Flärdtjänstadministratörer och Flärdtjänstpolitiker. Enligt en chaufför jag åkt med så har nämligen dessa obegränsad rättighet att när som helt utnyttja Flärdtjänstresor.

Reglerna gör det inte helt lätt att först få färdtjänst eller sedan kunna resa obehindrat. Grundtanken är nämligen att de med funktionshinder ska kunna delta i samhällsaktiviteter utan att begränsas av att tillgängligheten blir nedsatt p.g.a. resor. Ändå inskränks rättigheterna kring färdtjänst rejält. Själv får jag bara åka ett visst antal resor per år vilket motsvarar en tur och retur-resa per vecka. Hur skulle du reagera om du bara fick lämna din bostad en gång per vecka? Du får inte åka och klippa dig om du samma vecka vill åka till affären och handla matvaror. Gud förbjude om du har två vänner som fyller år samma vecka. Du får bara välja att åka till en utav dem. Synskadades riksförbund anser i en debattartikel att lagen försämrades rejält 1997 då färdtjänsten jämfördes med kollektivtrafik. (Och det är något jag undrar över - vilken kollektivtrafik får man bara åka med en gång per vecka?) Artikelförfattaren vill gå så långt att han påstår att lagen bryter mot FN:s deklaration om mänskliga rättigheter. "Envar har rätt att inom varje stats gränser fritt förflytta sig". Ja, men?! Det stämmer ju! Lagen om färdtjänst bryter mot FN:s deklaration om mänskliga rättigheter!

Det har ingen betydelse vad vi egentligen tycker om färdtjänsten i landet. Vi kan inte överklaga sättet som kommunerna styr färdtjänsten med. Som Infomedica skriver: "*Det finns inte någon tillsynsmyndighet för färdtjänsten och om man har klagomål bör man framföra dessa direkt till den som har ansvaret för färdtjänsten.*". Trist. Därför kan också situationen uppstå som följande:

2002-10-08

GP: [NN] behövde riksfärdtjänst för att åka till dotterns begravning i Linköping men fick nej. Beställningen skulle gjorts 14 dagar i förväg - medan dottern fortfarande levde.

Ja, vad ska man göra? Det hjälper inte att klaga hos färdtjänsten. Skulle jag klaga på min färdtjänst skulle tjänstemännen bara koppla mig vidare till chauffören som kört mig senast. Oavsett mitt klagomål. De chaufförer som kör här tillhör taxibolag men uppdraget ligger hos kommunen. Det är väldigt fult att lasta över detta på chaufförerna som bara utför de krav kommunen beställt av dem. Och så här ska det vara. Till och med Handikappsombudsmannen skriver så: "Men kommunerna ska ha rutiner för hur synpunkter och påtalade brister från resenärer och andra berörda dokumenteras, följs upp och åtgärdas.". Det betyder som sagt att man kopplas till personer som inte har ansvaret. Bra lösning, kommunen!

Nej. Som sagt. Jag har ingen aning om hur vi ska få en bättre och fungerande färdtjänst i landet. Lagen är helt åt skogen fel som ger kommunerna så pass fria händer. Varför ska olika regler gälla för olika kommuner i landet? Varför jämföras inte handikapp eller färdtjänst lika i landet? Diskriminerande. Och vi kan inte göra ett skit åt det.

 • [Ändra..](#)

2004-11-05

□ 19:24:12, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fredagsfyran v. 45/2004

Tema: Politik.

1. Vann rätt person presidentvalet i USA?

Amerikanska folket ansåg det.

2. Läger vi oss i amerikansk politik för mycket?

Nej. USA är den enda supermakten i världen varför vi bör lägga oss i.

3. Vem borde bli president i Sverige?

Det är en retorisk fråga som inte går att besvara då vi har monarki och inte republik i Sverige.

4. Vad skulle hända om George W Bush och Carl Gustaf Bernadotte (kungen asså) bytte jobb med varandra?

Ännu en retorisk fråga som inte går att besvara. I Sverige är att vara kung inget jobb - man föds till det. Dessutom måste man vara född i USA för att kunna bli president där. Alltså är det hela en omöjlighet. Förresten så är att vara president ett politiskt uppdrag i motsats till att vara kung. Här jämförs inte äpplen med päron. Här jämförs päron med skithusapper.

 • [Ändra..](#)

📅 17:59:20, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Oense

I drygt fem år har jag varit med i en amerikansk mailinglista för ms:are. Egentligen har jag inte uppskattat denna lista då där förekommit så mycket skit. "Bless you" hit och "God will heal you" och "I'm prayin' 4 ya". Jag har inte riktigt förstått att uppskatta religiösa tongångar i det här sammanhanget.

I dag blev det riktigt spännande på mailinglistan. Tydligt är man oense om den typ av bromsmedicin som jag själv tar, och dess nytta. Deras stavning är in den bästa.

Amerikan 1:

- No you have one, **maybe stem cells could repair your common sence!!!!!!!!!!!!**

Amerikan 2:

- I'm not a doctor I'm not telling anybody what to do. People can make UP THEIR OWN MINDS. **YOU GOT YOUR NERVE BUDDY, SAYING THAT.**

Amerikan 1:

- So let them make up their own minds and take it or not, and do what THEY want. **You got your nerve.**

Amerikan 2:

- A lot of people take copaxone for there ms. At least it is something, and you decide to post this **you are an ass.** No you deserve it you put that **crap** about stem cells and then this. **Kiss off!!!!!!!!**

 • [Ändra..](#)

2004-11-04

📅 19:13:22, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Könskamp

Män hjälper män? Nja. Könnsrollerna är så segregerade att man blir förvånad när män förekommer i yrken som tidigare varit "typiskt kvinnliga". Den här veckan har jag fått hemtjänst utförd av totalt tre män. Jag är glad att man inte inom kommunen resonerar "manlig vårdtagare behöver en annan man som utförare", utan att könsfördelningen börjar uppvägas av motsatta könet i ett yrke som tidigare varit så "typiskt kvinnliga".

Jag har reagerat negativt på det manliga nätverk jag är med i på jobbet. De flesta (alla) av mina manliga kollegor har en kvinnlig chef över sig eller väldigt många kvinnliga kollegor. Det jag inte då tycker om att höra är: "Usch, den hemska kvinnan är så elak och det är bara för att jag är man. Alla kvinnorna på min arbetsplats är hemska. De mobbar mig som man och ifrågasätter min manlighet och sexualitet". Så är det på ett ungefär vid dessa träffar. Problemen som upplevs är säkert reella men jag ser inte sambandet manligt/kvinnligt eller könskamp. Som jag skrev i går är det väl så att man inte tycker om vissa människor oavsett deras kön? Det är därför jag inte heller håller med i att män ska buntas ihop på en kvinnodominerad arbetsplats då de har gemensamt kön. Personkemin handlar väl inte så mycket om kön som om individerna? Jag håller heller inte med påståendet att män behöver prata av sig med andra män. Man pratar väl med den man har förtroende för oavsett kön?

Jag börjar bli mer och mer anti mot synsättet "olika kön". Det är det synsättet som skapar problem där alla dras över en kam. Enbart p.g.a. kön.

 • [Ändra..](#)

2004-11-03

□ 17:25:07, Kategorier: [Blogginlägg](#)

En dag på jobbet

På begäran har jag skrivit en personlig arbetskrivning på jobbet över vad jag egentligen gör. Väldigt självklara arbetsuppgifter tyckte jag, ända tills jag gjorde denna arbetsbeskrivning. Så. Flummigt. Först och främst kunde jag konstatera att det är fel att säga att jag är läkarsekreterare. Jag är informationsadministratör. Det enda jag har som är "ordinarie läkarsekreteraruppgifter" är journalskrivning. Och det är en uppgift jag ägnar 4 av 28 timmar per vecka. Resterande tid är utbildning, undervisning och handledning.

Senast i dag fick jag ett nytt uppdrag. Jag ska lära vårdpersonal dokumentera rätt, medicinsk terminologi och svenska skrivregler. Förutom att jag håller på att skriva ihop en sammanställning (utbildningsmaterial) i detta, så ska jag tydligen också undervisa à la lärare vs klass. Kul. Och redan innan denna uppgift motsvarade mitt arbete 35 timmar per 28 timmars arbetstid per vecka. Men jag tar bara på mig sådant som jag 1) kan, 2) klarar av, 3) orkar med och 4) tycker är kul.

Det enda jag tycker är trist är att den tjänst jag har motsvarar inte de arbetsuppgifter jag utför. Rätt person på fel plats.

Jag träffade det manliga nätverket på jobbet i dag igen. Tyvärr har jag inte kunnat närvara sedan den 25 februari, eftersom de lyckats pricka in alla mina fridagar. Jag som bara har en ledig dag i veckan men aldrig samma veckodag. Imponerande, egentligen. Nå. Men. Nätverket. Där sas något jag reagerade mot. "Män som vill jobba kvar i sitt yrke får kämpa för att inte avancera. Det kan jämföras med att man går nedför en rulltrappa som rullar uppåt". Tänk. Det är aldrig något jag märkt. För min del går jag upp i rulltrappan men den går emot mig. Hur mycket jag än kämpar så kan (får?) jag aldrig avancera. Varken med nuvarande arbetsgivare eller med den förre. Det är nog väldigt mycket jante i det hela. En teori jag fick höra (som jag inte vet om jag håller med om) är att jag befinner mig i ett kvinnodominerat yrke med kvinnliga kollegor och kvinnliga chefer. De premierar inte motsatt kön oavsett prestation. Är det så jävligt? Det enda jag kan konstatera är att jag inte når dit jag vill. Yrkesmässigt vill jag högre upp ansvarsmässigt. Samma sak gäller lönen också, även om det inte är det primära. Jag har alltid fått höra "vi ger dig inte mer i lön då du måste ligga under alla dina kvinnliga kollegor lönemässigt för att de inte ska börja protestera och begära högre lön".

Undrar vad som egentligen är manligt och kvinnligt (könskamp) och vad som är individuellt (puckade människors för omfattande makt).

Hur ambivalent är jag egentligen? Glad över jobbet och vissa arbetsuppgifter, men missnöjd med att hållas tillbaka och inte få visa den fulla potentialen.

 • [Ändra..](#)

2004-11-02

□ 17:00:03, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Färdtjänst - personliga erfarenheter

Här kommer min sammanställning över de anteckningar jag skrivit dagboken kring flärdtjänsten. Personliga erfarenheter. I dag orkar jag inte kommentera, men det kommer. [Flärdtjänsten](#).

 • [Ändra..](#)

2004-11-01

□ 22:15:29, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Inför nästa anteckning

Whoops. Jag hade tänkt skriva del 2 av 3 i dag om flärdtjänsten i landet. Tyvärr hinner jag nog inte riktigt eftersom det tog tre timmar att plocka ut allt jag skrivit om flärdtjänsten i min dagbok. Det blev 28 A4-sidor. Kanske det får bli en egen sida och en kortfattade sammanfattning här. Vi får se i morgon. Jag kan väl säga så här - jag hoppas alla orkar läsa allt som jag skrivit om flärdtjänsten. Det var både rolig och intressant läsning. Eller så är jag bara partisk. Det är ju jag som skrivit det. Den senaste anteckningen jag skrivit om flärdtjänsten var den 25 augusti 2004. *"Åh, jag älskar dagens flärdtjänstchaufför. Han snackade skit om sin arbetsgivare. *tumme upp**" Det är nog enda gången jag skrivit något positivt om just flärdtjänsten.

Introt inför nästa anteckning:

Jag fortsätter på temat om färdtjänst. Den här gången citerar jag ur min egen dagbok och det jag skrivit kring "flärdtjänst" som jag så ironiskt kallar den för. Jag fick färdtjänstbevis första gången den 22 september 1999, så jag har viss erfarenhet kring det hela.

I'll be back...

 • [Ändra..](#)